

AZ AMSZTERDAMI ÖNKORMÁNYZAT
ÉS PARTNEREI BEFEKTETÉSE
A FIBRE-TO-THE HOME¹ HÁLÓZAT KIÉPÍTÉSÉBE
(CITYNET AMSTERDAM)²

AGG ZOLTÁN³

Tárgyszavak: piaci magánbefektető alapelve, beruházás költsége, maradványérték, szélessávú infrastruktúra

Amszterdam Önkormányzata (továbbiakban: Önkormányzat) 2004-ben úgy döntött, hogy megvizsgálja a fiber-to-the-home (FtH) elektronikus kommunikációs hálózat kiépítésének lehetőségét és a kiépítéshez kapcsolódó befektetési megoldásokat. Ezzel a folyamattal párhuzamosan az Önkormányzat megkereste a Bizottságot és kérte a megerősítését annak, mely szerint a megvalósuló intézkedés EK-Szerződés 87. cikk (1) bekezdése (jelenleg EUMSZ 107. cikk (1)) alapján nem jelent majd állami támogatást. A Bizottság felhívta a holland hatóságok figyelmét, hogy ennek kimondására csak akkor van lehetőség, ha megtörténik a tervezett intézkedés bizottsági bejelentése. A holland hatóságok a Bi-

¹ Szélessávú elérési pont biztosítása az otthonok részére.

² C 53/2006, (ex N 262/05.) sz. ügy – Citynet Amsterdam - investment by the city of Amsterdam in a fibre-to-the home (FTTH) network, HL [2007] C134., 2007.06.16., 9–21. o. C 53/2006 (ex N 262/05, ex CP 127/2004.) sz. ügy – Investment by the city of Amsterdam in a fibre-to-the home, HL [2008] L247., 2008.09.16., 27–49. o.

³ Agg Zoltán a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Támogatásokat Vizsgáló Irodájának munkatársa. A cikkben megjelenő vélemény nem tekinthető a TVI hivatalos álláspontjának.

zottság felé a jogbiztonsági bejelentésben a piaci magánbefektető elvét⁴ alkalmazva zárták ki az állami támogatás meglétét.

1. A beruházás leírása

A tervek szerint az FttH hálózat Amszterdam mintegy 37 000 háztartásának biztosítana szolgáltatást, amely lefedi Zeeburg, Oost-Watergraagsmeer kerületeit, azaz közel 10%-át a városnak. Az Önkormányzat hangsúlyozta, hogy a későbbiekben szeretné kiterjeszteni a hálózatot Amszterdam más részeire is, ami akár 400 000 háztartást is érinthet. A fejlesztés érdekében az Önkormányzat előzetesen tanulmányokat, piackutatásokat készített, illetve felvette a kapcsolatot a potenciális befektetőkkel, majd 2005 decemberében hivatalosan döntött, hogy mely alapvető feltételek mentén hajtja végre a beruházást.

A projekt megvalósítása alapvetően egy háromszintű modellen alapul. Az első szinten a passzív hálózati infrastruktúra helyezkedik el⁵. A működési elv alapján a passzív infrastruktúrát telekommunikációs berendezésekkel aktíválják, ami létrehozza a második szintet. Ezt a már aktív hálózatot a nagykereskedelmi hozzáférést biztosító partner irányítja, fenntartja, és biztosítja a szolgáltatásokat a kiskereskedelmi szolgáltatásnyújtók felé. Az aktív szint működtetése magában foglalja az irányítási, ellenőrzési és fenntartási eszközöket, amelyek teljes egészében működtetik a hálózatot⁶.

A tervek szerint a központi üzemeltető minden kiskereskedő részére megfelelő hálózati hozzáférést fog biztosítani, akik internet alapú szolgáltatást (televízió, szélessáv, telefonálás, egyéb) nyújtanak a potenciális ügyfelek (végfelhasználók) részére. Ez egyben azt is jelenti, a kiskereskedői szint a modell a harmadik szintje. Annak érdekében, hogy a fenti szolgáltatásokat biztosítani tudják az ügyfelek részére, a kiskereskedelmi szolgáltatásnyújtóknak befektetéseket szükséges eszközölniük, többek között olyan berendezésekbe, amelyek biztosítják a szolgáltatásnyújtáshoz szükséges saját platformot (pl. ügyfélkapcsolatok, számlázás, fenntartás).

⁴ Market Economy Investor Principle – MEIP.

⁵ Pl. kábelcsatorna, optikai üvegszál, kabinetek.

⁶ Pl. adatátviteli kapcsolók, routerek, elosztók.

A projektben érdekelt legfőbb vállalkozás a Glasvezelnek Amsterdam cv (továbbiakban: GNA), amelynek tulajdonosai az Önkormányzat, két magánbefektető (az ING Real Estate (továbbiakban: ING RE⁷ és a Reggfiber⁸), valamint lakásszövetkezetek öt leányvállalata⁹. A felek 2006. április 1-jén együttműködési megállapodást, majd ezt követően 2006. május 26-án befektetési megállapodást írtak alá. A befektetési megállapodás alapján az Önkormányzat 6 millió eurót, az ING RE és a Reggefiber egyenként 3 millió eurót, három lakásszövetkezet egyenként 1,5 millió eurót és kettő pedig 750 ezer eurót fektetett be. A sajáttőke-befektetés mértéke tehát mintegy 18 millió eurót tesz ki. A tulajdoni hányad a befektetés arányában került meghatározásra. Mindazonáltal a beruházás tervezett költségvetése mintegy 30 millió eurót volt. A tervek szerint a GNA a saját forrásokon kívül hitelt is vesz fel.

A projekttervek alapján a GNA passzív infrastruktúráját a tenderen kiválasztott BBned¹⁰ aktíválja és működteti. A központi üzemeltetéshez szükséges befektetéseket a BBned hajtja végre, lízingeli a hálózati technológiát a GNA-tól, és saját kockázatára szolgáltatást nyújt a kiskereskedelmi szolgáltatók felé. Ennek ellentételezéseként díjat fizet a GNA-nak azon háztartások után, amelyek használják a GNA passzív infrastruktúráját. Azok a szolgáltatások, amelyeket az új hálózat biztosít, értelemszerűen versenyezni fognak a már a piacon meglévő szolgáltatásokkal (KPN, UPC).

2. A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának alapvető okai

A Bizottság 2006. december 20-án kezdeményezett hivatalos vizsgálati eljárást¹¹ Hollandiával szemben, mivel meglátása szerint a holland hatóságok nem bizonyították megfelelően, hogy a GNA befektetése tény-

⁷ ING leányvállalata.

⁸ Számos optikai hálózat építésében vett részt Hollandiában.

⁹ A Bizottság vizsgálta a lakásszövetkezetek finanszírozását Hollandiában: (2010/C 250/01.) sz. ügy – Existing aid to Dutch housing corporations HL [2010] C250., 2010.09.17., 1. o.

¹⁰ Telecom Italia szélessávú szolgáltatásokat üzemeltető leányvállalata.

¹¹ C 53/2006. (ex N 262/05.) sz. ügy – Citynet Amsterdam - investment by the city of Amsterdam in a fibre-to-the home (FTTH) network, HL [2007] C134., 2007.06.16., 9–21. o.

legesen megfelel a piaci magánbefektető elvének. A Bizottság nem volt meggyőződve arról, hogy az Önkormányzat befektetését egyidőben hajtotta végre a magánbefektetővel, valamint a befektetés kondíciói és feltételei a többi befektetőével megegyeztek. A Bizottság véleményét elsősorban arra alapozta, hogy az Önkormányzat már a GNA létrehozása előtt is befektetett a Citynet projektbe. Továbbá kétségei merültek fel a GNA üzleti tervének megvalósíthatóságával kapcsolatban is. Emiatt a Bizottság előzetes álláspontja az volt, hogy az állami támogatás jelenléte ezen szinten nem kizárható.

3. A piaci magánbefektető elve

A piaci magánbefektető elve szerint egy tranzakció nem tartalmaz állami támogatást, ha az adott tranzakció során az állam ugyanazon időpontban, együtt köteleződik el a magánbefektetővel (concomitance). Emellett fontos, hogy ugyanazon feltételekkel (pari passu) hajtsa végre a befektetését, mintha azt egy magánbefektető tette volna normál piacgazdasági feltételek között.

Amennyiben az állam közvetlenül vagy közvetve normál piaci kondíciók mellett hajt végre befektetést egy vállalkozásban, akkor az nem tekinthető állami támogatásnak. Ezzel szemben, ha a befektetéskor az állami szereplő eltekint bármilyen profitvárákozástól, különös tekintettel arra, ha mindezt hosszú távon is megteszi, akkor a befektetés az EUMSZ 107. cikk (1) alapján állami támogatásnak minősül.

Jelen esetben az Önkormányzat a két magánbefektetővel közösen (ING RE, Reggefiber) hajtotta végre a befektetéseket. Emiatt a Bizottság először megvizsgálta azt, hogy az Önkormányzat befektetése esetén teljesült-e a piaci magánbefektető elve.

1. Először, áttekintésre került, hogy a magánbefektetők tényleges piaci szereplőknek tekinthetőek-e, illetve maguk a befektetések valós gazdasági súllyal bírnak-e. Az utóbbi vizsgálatok döntő volt, hogy a magánszereplők befektetése jelentős mértékű-e az összes befektetéshez képest.
2. Másodszor, az elemzés kitért arra, hogy a befektetéseket ténylegesen ugyanakkor hajtották-e végre a felek.
3. Harmadikként elemzésre kerültek a kialakított befektetési kondíciók a tekintetben, hogy a feltételek azonosnak minősülnek-e.

4. Negyedikként a Bizottság vizsgálata során kitért a kezességvállalás kérdésére. Ha maga a vállalkozás nincs is közvetlen kapcsolatban az adott befektetéssel, de egyéb ügyletei révén állami kezességhez jutott, felmerülhet a kérdés, hogy ez a kezesség bármilyen előnyt biztosított-e a vállalkozásnak az érintett új befektetéssel kapcsolatosan.

A Bizottság megvizsgálta azt is, hogy a GNA üzleti terve mennyire volt reális, különös tekintettel arra, hogy panasz érkezett a Liberty Global/UPC-től és egyéb piaci szereplőktől is.

3.1. Jelentős mértékű magánoldali részvétel

A Bizottság eljárást indító határozatában egyértelműen megállapította, hogy az ING RE és a Reggefiber minden kétséget kizáróan magánbefektetőknek minősülnek. Továbbá mindkét vállalat üzleti érdeke összhangban van a GNA projektjével. ING RE aktív piaci szereplő az infrastruktúra típusú befektetésekben, így az ingatlan fejlesztésekben is, míg a Reggefiber számos optikai hálózatfejlesztést hajt végre Hollandiában. A Bizottság azt is kijelentette, hogy a két cég által biztosított szakmai kompetenciák jelentősen hozzájárulnak a projekt sikerességéhez, valamint az általuk befektetésre kerülő 3–3 millió euró, bár a GNA tőkekapitalizációja szempontjából jelentős összegnek tekinthető, mégis – a két magánszereplő pénzügyi helyzetét ismerve – viszonylagosan alacsony mértékűnek számít.

A GNA tulajdonosi szerkezete alapján a tulajdonosi jogok azonos mértékben oszlanak meg a magánszereplők, az Önkormányzat és a lakásszövetkezetek között, mégis kijelenthető, hogy mind az ING RE, mind a Reggefiber domináns irányító pozícióval rendelkeznek a vállalatban. Ezt támasztja alá az, hogy a holland társasági törvény alapján az egyharmados tulajdonlás már elégséges bizonyos fontos döntések megvételéhez. Ezzel párhuzamosan megállapítást nyert az is, hogy nincs olyan egyedüli részvényes, aki képes lenne a teljes vállalatot egyedül, tulajdonostársak bevonása nélkül irányítani. Tehát mindkét magánvállalat piaci szereplőnek tekinthető, és az általuk végrehajtott befektetések (így a részesedések is) valós gazdasági súllyal bírnak a GNA tulajdonosi szerkezetében.

3.2. Együttes elköteleződés

A Bizottság eljárást indító határozata szerint a befektetési kondíciók nem egyenlően kerültek meghatározásra a felek között. Ezt a Bizottság arra alapozta, hogy bár számos alkalommal kérte az Önkormányzatot, nyújtsa be az összes információt a projekt megindítása előtti költségekre és a GNA létrehozására vonatkozólag, a holland hatóságok ezt a Bizottság véleménye szerint sosem teljes körűen tették meg. Ennek következtében nem került teljes mértékben tisztázásra az Önkormányzat, a GNA és a többi tulajdonos közötti viszony.

A Bizottság számára nem volt egyértelmű, hogy a projekt megkezdése előtt milyen jellegű elköteleződések történtek a potenciális befektetők és az Önkormányzat között. Az előzetes információk alapján a projekt indítása előtt minden költséget, ideértve a számos elkészített tanulmány költségét is, az Önkormányzat viselte.

A hivatalos vizsgálati eljárásban benyújtott információk alapján kiderült, hogy minden korábban felmerült költség előzetesen szerepelt a GNA üzleti tervében, illetve a felek szándéknyilatkozatot kötöttek arra vonatkozólag, hogy minden előzetes költség a befektetéssel arányosan kerül utólagosan elszámolásra. Az előzetes költségek a teljes projekt összköltséghez képest nem voltak jelentősnek mondhatók, és a részvényesek közötti kockázatokat, így a projekt kockázatait lényegesen nem befolyásolták. Így a benyújtott kiegészítő információk alapján a Bizottság megállapította, hogy az intézkedés erre a pontra vonatkozólag összhangban van a piaci magánbefektető elvével.

3.3. Panaszok

A UPC panaszában a megvalósíthatósági tanulmányok alapján arra hivatkozott, hogy az Önkormányzat az azokban foglaltak szerint többletkockázatokat vállal magára annak érdekében, hogy, ezáltal a GNA-ba befektetők részére a projekt vonzóbb legyen. A Bizottság válaszában kiemelte, hogy a normál piaci szereplő egy befektetés előtt minden esetben végrehajtja a szükséges értékelést az optimális piaci döntés meghozatala érdekében. A megvalósíthatósági tanulmányokból az is egyértelműen kiderült, hogy amennyiben a befektetés nem lenne sikeres, a felek a befektetés arányában viselik a veszteségeket is. A Bi-

zottság egyben megállapította, hogy a felek ugyanolyan kondíciókkal vesznek részt a projektben.

A UPC további kritikaként hangsúlyozta, hogy az ING RE csupán marketing okokból vesz részt a befektetésben annak érdekében, hogy fenntartsa a jó kapcsolatát az Önkormányzattal, és egyéb, a konkrétan a projekthez kötődő üzleti megfontolások, egyáltalán nem szerepeltek a tervei között. Erre reagálva a holland hatóságok megerősítették, hogy nincs semmilyen egyéb megállapodás az Önkormányzattal, amely előnyöket biztosítana pl. ING RE számára.

3.4. Üzleti terv értékelése

A Bizottság részletesen megvizsgálta a GNA üzleti tervét, különös tekintettel azokra felvetésekre, amelyeket azok a cégek tettek, amelyek a konkrét befektetésben nem vettek részt, viszont versenytársként jelen vannak a piacon (Liberty Global/UPC, ONO, FT, COM HEM stb.).

Az üzleti terv megvalósulásának az egyik legfontosabb pontja az, hogy a GNA milyen mértékben tud piacot szerezni, hiszen ez nagymértékben befolyásolja a várható cash-flow bevételi ágát.

GNA alapvetően három fő pénzügyi indikátort alkalmazott projekt eredményeinek bemutatására vonatkozólag:

- mekkora cash flow-t generál a projekt,
- sajáttőke-arányos nyereség (ROE¹²),
- belső megtérülési ráta (IRR¹³).

A Bizottság – eddigi gyakorlatában – a fenti indikátorok közül az IRR-t tekintette a hosszú távú befektetések közötti döntések legmegbízhatóbb értékelő mutatójának.

A felvázolt projekt jellege és a piac dinamikája miatt a szélessávú telekommunikációs piacon rendkívül nehéz olyan megbízható benchmarkot találni, amely a nyilvánosság számára is elérhető, mivel jellemzően a szükséges adatok üzleti titoknak minősülnek. A legjellemzőbb iparágon belüli publikus információ az ún. súlyozott átlagos tőkeköltség (WACC)¹⁴ adatok. Ezek abból a szempontból tekinthetők

¹² Return on Equity

¹³ Internal Rate of Return

¹⁴ Weighted Average Cost of Capital

hasznosnak, ha az előrejelzések alapján az IRR meghaladja WACC-t, azaz, akkor a projektbe feltehetően érdemes lehet befektetni. Jelen esetben a WACC értéke 8,1% és 10,6% között mozog¹⁵. GNA üzleti terve ezek alapján megfelelőnek mondható.

A Bizottság kiemelte, hogy a GNA mint új vállalat nem rendelkezik ezen a területen korábbi tapasztalatokkal, emiatt alapvetően csak hipotetikus előrejelzések alapján tud becsléseket végezni a kereslet és kínálat alakulására az FttH-n keresztültörténő szolgáltatásokat illetően.

Az üzleti terv auditálására a Pricewaterhouse Coopers (PWC) kapott megbízást. A PWC a tervre vonatkozólag több javaslatot is tett annak érdekében, hogy már előzetesen is kiszűrjék az inkonzisztenciákat. A javaslatokat a GNA elfogadta, így a benyújtásra került dokumentáció részeként a PWC már kijelentette: a kalkulációk közgazdaságilag teljesnek tekinthetők.

Az üzleti tervre vonatkozó legkomolyabb kritikákat a UPC fogalmazta meg. Véleménye szerint nagyfokú kockázatot rejt a projektben megfogalmazott célok megvalósítása. A UPC beadványában jelezte, mivel újszerűnek minősül a GNA projekt, illetve az iparágat ismerve magas kockázatokkal jár a megvalósítás és a tervekben felvázolt cash-flow elérése is. Kiemelte azt is, hogy a megcélzott IRR-nek ilyen esetben mindenképpen magasabbnak kell lennie, mint a WACC-nek.

A holland hatóságok megkérdőjelezték a Bizottság eljárást megindító határozatában megfogalmazott, a benchmark elemeket meghatározó módszertant az IRR-re vonatkozólag. Állításuk szerint az értékelő elemzés nem vette figyelembe, hogy a GNA csak passzív hálózatokba fektet be, amely tulajdonképpen megfeleltethető a klasszikus értelemben vett infrastruktúra-fejlesztéseknek, ahol a beruházók szempontjából jellemzően megfelelőnek tekinthetők az alacsonyabb megtérülések, akár hosszabb távon is.

A legkritikusabb versenytárs, a UPC szerint rendkívül nagy a verseny a piacon, és a GNA mindössze néhány új ajánlattal jelent meg a piacon. Továbbá a kiskereskedelmi szolgáltatók, amelyek a BBned-en keresztül használják a GNA optikai hálózatát, bizonyosan kevés fogyasztó érdeklődését fogják felkelteni, mert a szolgáltatások komplikáltak, ezért – UPC véleménye szerint – csak nagyon lassú előretörés lehetséges a piacon. Tapasztalatuk alapján a fogyasztók elsősorban

¹⁵ A Bizottság publikus határozata nem tartalmaz adatot a GNA IRR-re vonatkozólag, így annak a megfelelőségére csak utalás van.

az olcsóbb és kevésbé komplikált szolgáltatásokat használják. Álláspontjuk szerint az összehasonlításra bemutatott városok (Hillegom, Nueneen¹⁶) nem tekinthetők mértékadónak, mivel jóval kisebbek, mint Amsterdam, és a versenyhelyzet is eltérőnek mondható.

A holland hatóságok a kalkulációkat Straitix tanácsadó cég és Delft-i Műszaki Egyetem tanulmányára hivatkozva készítették elő, amelyben számos példa mutatta be (Japán, USA) azt, hogy a megcélzott piaci igény mértéke reálisnak tekinthető.

A Bizottság minden beérkező érvet figyelembe vett saját értékelésének elkészítésekor, így az egyes feltételezések realitását is (pl. fogyasztói magatartás egyes termékek fejlesztése után jelentkező új termék esetén, piac fejlődése általában).

Természetesen a Bizottság áttekintette az alternatív pénzügyi mutatókat is, úgy, mint a várható cash-flow mértékét, valamint a saját tőkére jutó várható nyereséget is. Mivel az ilyen típusú mutatószámok kifejezetten üzleti titoknak minősülnek, ezért publikusan összehasonlító adatok nem nagyon érhetőek el, emiatt a Bizottság elsősorban az üzleti tervet összefüggéseiben vizsgálta meg.

A vizsgálat során megállapította, hogy az abban foglaltak megfelelnek a telekommunikációs ágazatban működő cégek feltételezéseinek és megterületi elvárásainak. Továbbá elfogadta a holland hatóságok érvelését a tekintetben, mely szerint a passzív hálózatokba történő beruházás esetén valóban alacsonyabb mértékű IRR is reális lehet.

3.5. A befektetés költségei és a hálózat maradványérték kalkulációja

A passzív hálózat maradványértékének meghatározása kulcsfontosságú volt a GNA üzleti tervében. Többek között azért, mert a megfelelő kalkuláció determinálja a megcélzott pénzügyi eredmény elérését, illetve biztosítja a befektetői várakozásokat.

A GNA már az eljárás során szerződést kötött a Van den Berg/BAM és Draka Comteq cégekkel, ezért konkrét költségadatokat tudott a Bizottság részére átadni. Ebből következően a bemutatott üzleti terv e tekintetben már tényadatokra támaszkodott. A benyújtott dokumentációkban a holland hatóságok hangsúlyozták, hogy a beruházás mérté-

¹⁶ 80% -ot ért el mindkét városban a piaci lefedettség mértéke.

kének relatív alacsony szintje a topográfiai viszonyok hatása¹⁷. Mindazonáltal a Bizottság összehasonlító adatokat is figyelembe vett ennek a pontnak az értékelésekor, és azokat megfelelőnek találta.

A GNA szerint a maradványérték nagysága kizárólag a piacszerzés mértékétől függ. Ezzel szemben az UPC észrevételében jelezte, hogy a hálózat maradványértékének nagysága túl optimista, mivel az már egy működő meglévő piaccal és így bevétellel rendelkező cégre vonatkozik, valamint az eszköz élettartam nem lehet hosszabb 20 évnél. Álláspontjuk szerint a cash-flow alapú megközelítés tekinthető elfogadható módszernek, amely a kalkulációk során reális eredményre vezetne. A Bizottság a maradványérték meghatározására mindegyik módszert alkalmazta és megállapította, hogy az egyes módszerek között nincs lényeges eltérés, azaz a GNA által kalkulált maradványérték meghatározás helyes.

4. Az eset értékelése

A Bizottság az eljárást indító határozatában számos kételyt fogalmazott meg arra vonatkozólag, hogy a projekt ténylegesen teljesíti-e a piaci magánbefektetőre vonatkozó alapelveket és esetleg mégis állami támogatást tartalmaz. Az eljárás során érvek (holland hatóságok) és ellenérvek (versenytársak pl. UPC) sorát mutatták be az egyes érintettek, természetesen a saját érdekeiket figyelembe véve. A Bizottság lezáró határozatában végül megállapította, hogy az Önkormányzat és a magánberuházók általi befektetések ugyanolyan feltételekkel történtek, valamint az üzleti terv mind tartalmában, mind összefüggéseiben koherens, így a piaci magánbefektető elve érvényesül, tehát a beruházás nem tartalmaz állami támogatást.

Érdeemes megvizsgálni, hogy mi vezetett a GNA szempontjából az eljárás során 'sikerre'? A legfontosabb eszköz a holland hatóságok által alkalmazott transzparens megközelítés volt, amely a piaci magánbefektető elvének bizonyításakor kitért az üzleti tervnek az adott piacra jellemző paraméterezésével és az üzleti terv megvalósíthatóságának reális megközelítésével. Tényként itt szükséges megemlíteni, hogy a holland hatóságok az eljárást indító határozat megszületése előtt nem

¹⁷ Magas népsűrűség alacsonyabb egy főre jutó költségarányokat mutat.

adtak meg minden információt. Feltehetően vagy hiányos adatokkal rendelkezettek még az eljárás elején, vagy bizonytalanok voltak az eljárás kimenetében. Továbbá különösen fontos elemként kihangsúlyozandó az egyes felhasznált adatok független szakértők általi hiteles módon történt auditálása. Így lehetőség volt a kockázatok megszürésére és a konzisztencia gyakorlati oldali megteremtésére.

Az eljárás során az egyik legérdekesebb pont a Bizottság által jelentősnek minősített beruházás előtti időszak során felmerült költségek és a velük járó kockázatok kezelése. Ezeket a költségeket később a GNA kifizette (azaz tulajdonképpen a tulajdonosok közül az ING RE és Reggfiber is) az Önkormányzat részére.

Kiemelendő a UPC mint láthatóan aktív versenytárs közreműködése. A UPC saját pozíciójának fenntartása érdekében beadványaiban számos kritikát fogalmazott meg, amelyek valószínűsíthetően áttételesen felhívták a holland hatóságok figyelmét is, így a GNA még pontosabban és még átláthatóbban felkészült saját érdekeinek védelmére. Ilyen kritika volt például az is, hogy a beruházók csak hosszú távú érdekérvényesítés miatt vesznek részt a befektetésben. A 3–3 millió euró összegű befektetések már elég jelentős mértékűnek tekinthetők ahhoz, hogy azt egy befektető csak komoly kockázatelemzés után bocsássa rendelkezésre egy jövőbeli profit érdekében. A UPC panaszaiiban kiemelten kezelte az árazási gyakorlatot, egyrészt a nagykereskedelmi hozzáférésre, másrészt a befektetés költségeire vonatkozólag. A holland hatóságok mindkét esetben részletes magyarázattal szolgáltak a Bizottság részére.

A Bizottság az eljárás során nehéz helyzetben volt, mivel az elemzései során nyilvánosan elérhető piaci adatokhoz nem jutott hozzá, mert azok üzleti titoknak minősülnek.

A piaci magánbefektető elvének bizonyításakor az intézkedés (jelen esetben egy befektetés) sikerességének illusztrálása kiemelkedő feladat, mivel érvek és ellenérvek sorozatával találkozott a projektgazda GNA. Az összetett és sokszereplős eljárás végén a Bizottság gyakorlatban használt módszertanon alapuló dokumentumok alapján végül hitelt érdemlően alátámasztottnak látta a piaci magánbefektető elvének alkalmazását és megállapította, hogy a befektetés racionális piaci döntés, és nem csak az állam egyéb funkcióiból levezethető előnyök pl. gazdaságélénkítés, adóbevétel érdekében történik.